

ЯВЛЕНИЕ VI.

Станарелъ (*самъ*).

Иди по гявола и десетъ миля по-далечь, мелницио! О! о! тоя ми зе умътъ съ езикътъ си. Боже мой! какъвъ бѣ тоя езикъ? Добрѣ ми казваше че учите-лътъ му Аристотель не биль друго, освѣнъ една бѣ-брица отъ първо качество! — Сега да отидж да на-мѣрїх другиятъ, може би той да е по-уменъ, и ми даде по-дѣбri съвѣти. (*Отива*).

(Завесата пада).

